

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 17. september 2021
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Morten Pilgaard Pedersen
Sagsnr.: 2021-0030-6428
Dok.: 2108955

Besvarelse af spørgsmål nr. 1461 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1461 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. august 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Niels Dam Dingsøe Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1461 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af samrådet den 19. august 2021 om serieafpresser, jf. REU alm. del - samrådssp. BC, fremsende sin vurdering af det straffniveau, der er tale om i den konkrete sag?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, som jeg kan henholde mig til:

”Rigsadvokaten har til brug udtalelsen indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten i Viborg, som bl.a. har oplyst følgende:

Spørgsmålet angår Retten i Esbjergs dom af 9. december 2020, hvor en dengang 22-årig mand blev idømt seks års fængsel, samt forbud mod i fem år fra endelig dom gennem internettet, eller lignende system til spredning af information, at kontakte børn under 18 år, der ikke kender ham. Der var rejst tiltale for i alt 210 forhold begået i perioden fra primo 2016 til den 3. april 2019, hvor den domfældte var mellem 18 og 20 år gammel. Den domfældte var ikke tidligere relevant straffet.

Domfældte blev i vidt omfang fundet skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, der bl.a. bestod af følgende lovovertrædelser:

- voldtægt efter dagældende straffelovs § 216, stk. 1, nr. 2, ved anvendelse af ulovlig tvang (forhold 52),
- andet seksuelt forhold under anvendelse af ulovlig tvang efter straffelovens § 225, jf. dagældende § 216, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, til dels § 222, stk. 2, (til dels mod børn under 15 år), jf. stk. 1, til dels jf. § 21 (forsøg), og
- ulovlig tvang og trusler efter straffelovens § 260, stk. 1, nr. 1, til dels, jf. § 21 (forsøg), og § 266,

Byretten fandt, at straffen samlet skulle udmåles til fængsel i 6 år.

Det fremgår af byrettens dom, at retten i forbindelse med strafudmålingen bl.a. lagde vægt på følgende:

”Retten har lagt vægt på forholdenes karakter og antal. [...]

Ud over forholdenes antal har retten i skærpende retning lagt vægt på, at forholdene er begået over en lang periode; fra primo

2016 til dagen før tiltalte blev anholdt den 3. april 2019. Adskillige piger var under 15 år, og to var blot 11 år. Retten har i formildende retning lagt vægt på, at forholdene med undtagelse af voldtægts- og vidnetrusselsforholdet alle er begået uden fysisk kontakt, samt at tiltalte har erkendt sig skyldig i langt hovedparten af forholdene, hvorved en meget omfattende vidneførelse er undgået.”

Der var tale om en meget speciel og omfattende sag med et meget stort antal forhold og forurettede, hvorfor der ikke findes sammenlignelig praksis.

Om strafudmålingen i voldtægtssager fremgår følgende af Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om seksualforbrydelser, pkt. 5.1.2:

”Anklagemyndigheden skal som udgangspunkt nedlægge påstand om en fængselsstraf på omkring 2 år og 6 måneder til 3 år og 6 måneder for en enkeltstående fuldbyrdet voldtægt, jf. straffelovens § 216, stk. 1, når et samleje er tiltvunget ved vold eller trussel om vold. Strafpåstanden afhænger dog altid af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.”

Da forhold 52 ikke blev begået under anvendelse af vold eller trussel om vold, men ulovlig tvang vil den konkrete forskyldte straf for dette forhold efter statsadvokatens opfattelse som udgangspunkt skulle udmåles lavere, jf. Rigsadvokatmeddelelsens pkt. 5.1.2:

”Anklagemyndighedens straffpåstand skal i sager om voldtægt ved anden ulovlig tvang end vold eller trussel om vold, jf. straffelovens § 260, som udgangspunkt være lavere end i sager om voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, hvor samlejet er tiltvunget ved vold eller trussel om vold, jf. ovenfor. Strafpåstanden vil dog altid afhænge af en konkret vurdering af voldtægtens karakter og de øvrige foreliggende omstændigheder.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 635 af 8. juni 2016, at straffniveauet for voldtægt efter den tidligere gældende straffelovs § 216, stk. 1, nr. 2, der er begået efter 1. juli 2016, skal forhøjes med 6 måneder i forhold til straffniveauet fra før 1. juli 2016, jf. lovforslag nr. L 98 af 16. december 2015, de specielle bemærkninger til § 1, nr. 2.”

Ankespørgsmålet blev på baggrund af en indstilling fra Syd- og Sønderjyllands Politi vurderet inden ankefristens udløb både for så vidt angår de forhold, hvor der skete frifindelse, og for så vidt angår strafudmålingen.

Statsadvokaten fandt ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at anke dommen, da det på baggrund af de nævnte principper for strafudmålingen og praksis i øvrigt var vurderingen, at der ikke var en rimelig udsigt til, at resultatet ville blive væsentligt anderledes ved landsrettens bedømmelse af sagen.

Det skal bemærkes, at det efter statsadvokatens opfattelse ikke generelt skal tillægges betydning i formildende retning, at ”tiltalte har erkendt sig skyldig i langt hovedparten af forholdene, hvorved en meget omfattende vidneførsel er undgået”. Det anførte i præmisserne kunne dog ikke føre til en anden vurdering af ankespørgsmålet.

Rigsadvokaten kan henholde sig til udtalelsen fra Statsadvokaten i Viborg.”

Som jeg også nævnte på samrådet den 19. august 2021 om ”Operation Sextortion”, jf. samrådspørgsmål BC (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, er der tale om en helt igennem forfærdelig sag.

Regeringen har som led i udspillet ”Værn mod voksne der krænker børn”, der blev præsenteret den 17. maj 2021 – og i forlængelse af den seneste flerårsaftale for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, som en række af Folketingets partier indgik sidste år – nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på, om straffelovens bestemmelser om seksualforbrydelser lever op til den digitale virkelighed.

Arbejdsgruppen vil i den forbindelse bl.a. have til opgave at se på, om sextortion, som denne konkrete sag omhandler, i tilstrækkelig grad kan straffes efter de gældende regler i straffeloven. Herudover vil arbejdsgruppen se på behovet for en selvstændig bestemmelse om grooming samt behovet for justering af f.eks. straffelovens rufferiparagraf i lyset af fremkomsten af digitale platforme, der gør sugardating muligt selv for helt unge mennesker.

Arbejdsgruppen forventes at være færdig med undersøgelsen inden udgangen af 2021.